

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/21/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5911010055
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 04. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5911010055.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Martina Bargela a JUDr. Veroniky Poláčkovej, na verejnom zasadnutí konanom 17. apríla 2012 prejednal odvolania podané obžalovanými X. A. a F. I. proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/12/2011-437 z 19.12.2011 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania obžalovaných X. A. a F. I. z a m i e t a , pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/12/2011-437 z 19.12.2011 boli obžalovaní X. A. a F. I. uznaní za vinných, že:

dňa 18.9.2010 v presne nezistenom čase v dobe od 00.30 hod. do 03.00 hod. vykonali krádež vlámaním do budovy spoločenského strediska nachádzajúceho sa v Ružomberku, mestská časť Hrboltová, ul. Príjazdová č. 6, a to takým spôsobom, že obžalovaný X. A. zostal vonku strážiť, obžalovaný F. I. za pomoci skrutkovača vypáčil z východnej strany budovy druhé a tretie plastové okno, vnikol dovnútra budovy, kde postupne vnikol do jednotlivých miestností, kde poškodil vylomením vstupné dvere s označením „Kancelária Ing. T. V. poslankyňa za mestskú časť Hrboltová“, vošiel do miestnosti a odcudzil z nej prenosnú hudobnú aparatúru, konkrétne 2 ks reproduktorov zn. Yamaha PA 2 x 250 W, so siedmimi mixážnymi vstupmi, ktoré sa nachádzali v kufrí s označením Stagepas 500SET6, v ktorom sa ďalej nachádzali 1 ks mikrofón MB3k s káblom XLR-XLR 4,5 m, 1 ks kondenzátorový mikrofón do ruky, home-recording, vložka z AT2020, 1 ks kábel DIE-HARD 10 m s koncovkami XLR-samica, XLR-samec, DH240LU10, 1 ks mikrofónny kábel 10 m, XLR/XLR SONIC280BK, následne obžalovaný F. I. poškodil vylomením vstupné dvere na kancelárii s označením „Urbárske spoločenstvo pasienkov a lesa - pozemkové spoločenstvo Hrboltová“, vošiel do miestnosti, kde poškodil 2 protipožiarne plechové skrine, pričom z jednej odcudzil mobilný telefón zn. Sony Ericsson nezisteného modelu a IMEI, s nabíjačkou a SIM kartou s telefónnym číslom XXXXXXXXXX a s kreditom 20,- Eur, ďalej F. I. v neuzamknutej miestnosti na poschodí budovy patriacej Športovému streleckému klubu RK-384 Hrboltová poškodil vylomením dve drevené skrinky tak, že vypáčil 3 ks kovových petlíc a 1 ks visiaci zámok, pričom z jednej skrinky odcudzil finančnú hotovosť vo výške 20,- Eur pozostávajúcu z kovových mincí rôznych nominálnych hodnôt, následne F. I. spoločne s X. A., ktorý čakal vonku, odcudzené veci naložili do auta a odviezli preč, kde týmto spoločným konaním spôsobili Mestu Ružomberok, Nám. A. Hlinku 1, IČO: 315737, škodu odcudzením hudobnej aparatúry vo výške 1 445,59 Eur, škodu poškodením dverí a okna vo výške 319,59 Eur, ďalej spôsobili Urbárskemu spoločenstvu pasienkov a lesa - pozemkovému spoločenstvu so sídlom Ružomberok - Hrboltová, Príjazdová 6, škodu odcudzením vo výške 30,- Eur a škodu poškodením skriň vo výške 33,20 Eur a organizácii Športový strelecký klub RK-384 Hrboltová so sídlom Ružomberok - Hrboltová, Potočná 116, spôsobili škodu odcudzením vo výške 20,- Eur a škodu poškodením skriniek vo výške 3,20 Eur, hoci obžalovaný X. A. bol rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/I31/2008 zo dňa 25.11.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.11.2008, odsúdený aj pre prečin krádeže podľa § 212

ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák., pričom tento rozsudok bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/89/2010 zo dňa 25.10.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.10.2010, a obžalovanému Kurinskému bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia,

hoci obžalovaný F. I. bol trestným rozkazom Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 2T/6/2008 zo dňa 22.9.2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 22.10.2008, odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. na súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, za súčasného zrušenia rozsudku Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/93/2008 zo dňa 16.6.2008, vo výroku o treste, ktorým bol F. I. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. a iné k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 9 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov, ako aj k samostatnému trestu odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia,

čím spáchali prečin krádeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci v spolupáchateľstve podľa § 20, § 245 ods. 1 Tr. zák. Za to bol obžalovaný X. A. odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Obžalovaný F. I. bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák., za použitia § 42 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. odsúdený na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci, a to mobilného telefónu zn. LG, IMEI: XXXXXX-XX-XXXXXX-X so SIM kartou T-mobile č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-XE. Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 1T/105/2011 zo dňa 17.10.2011 vo výroku o treste, ktorým bol obžalovanému F. I. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest prepadnutia veci; zároveň súd zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodených: Mesto Ružomberok, Nám. A. Hlinku 1, IČO: 315737, Urbárske spoločenstvo pasienkov a lesa - pozemkové spoločenstvo Hrboltová, Športový strelecký klub RK-384 Hrboltová s nárokmi na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 19.12.2011 vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, po vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku boli prítomné strany poučené podľa § 309 ods. 1, § 310 ods. 1 § 311 ods. 1 Tr. por. Obžalovaný A. uviedol, že: „zahlasujem odvolanie voči výroku o treste.“ Na opätovnú otázku samosudcu, voči akým výrokom obžalovaný A. zahlasuje odvolanie, obžalovaný A. uvádza: „zahlasujem odvolanie voči výroku o trestel!“ Obžalovaný I. prehlásil, že zahlasuje odvolanie voči výroku o výške trestu, nepáči sa mu, aký vysoký trest mu bol uložený. Prokurátor sa odvolania vzdal u oboch obžalovaných.

Dňa 20.2.2012 bolo súdu prvého stupňa doručené písomné odôvodnenie odvolania proti rozsudku Okresného súdu v Ružomberku obžalovaným F. I., v ktorom uvádza:

„Touto cestou chcem podať odvolanie proti rozsudku pod číslom konania 1T/12/2011-437 a proti výške trestu. Mám za to, že okresný súd v istých veciach, ktoré sa týkajú môjho odsúdenia, nepostupoval podľa stanoveného zákona a tak sa dopustil istých chýb v procese vedenom voči mne. Okresný súd zle zhodnotil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Nakoľko v Trestnom zákone je stanovený § 38, podľa ktorého v ods. 1 sa na okolnosť, ktorá je zákonným znakom trestného činu, nemožno prihliadať ako na priťažujúcu okolnosť. Okresným súdom mi bol doručený rozsudok, v ktorom pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bol jedna k jednej. Ako poľahčujúcu okolnosť som mal podľa § 36 písm. l) a priťažujúcu podľa § 37 písm. m). V mojom prípade mal byť počet týchto okolností dve v § 36, a to písm. l) a písm. n) a žiadna v § 37. Čiže podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. mi týmto prevažuje pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, a tak sa mi horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby mala znížiť o jednu tretinu.“

Ďalej mám za to, že ani paragraf, podľa ktorého som bol súdený, čiže § 212 ods. 2 písm. a) a ods. 3 písm. b), nebol dobre odôvodnený, pretože posledného trestného činu som sa dopustil presne pred 24 mesiacmi, z čoho mi vyplýva, že som nemal byť súdený v 3. ods. písm. b), ale len v 2. ods. písm. a).

Ďalším dôvodom môjho odvolania je výška uvedeného trestu, ktorá je neúmerne vysoká. Vzhľadom k tomu, že som v plnej miere napomohol objasniť túto trestnú činnosť, priznal som sa v plnom rozsahu a následne úprimne oľutoval daný trestný čin. Som si vedomý škody, ktorú som svojím neuváženým konaním spôsobil, a zároveň čestne prehlasujem, že spôsobenú škodu som ochotný v plnom rozsahu nahradiť. Týmto chcem tiež odvolací súd nasmerovať k ustanoveniu podľa § 324 Tr. por., ktorého podstata veci spočíva v tzv. dobrodení v prospech odsúdeného. Avšak tu chcem ešte poznamenať, že nežiadam krajský súd o zrušenie výroku o mojej vine, ako to je dané k uvedenému paragrafu, ale len o miernejšie vymeranie trestu v môj prospech. Som si plne vedomý, že v doterajšej dobe som bol viackrát súdne trestaný a som považovaný za recidivistu so sklonsmi k páchaniu majetkovej trestnej činnosti. No terajší trest, ktorý si odpykávam, mi bol veľkým ponaučením, že taký život, aký som viedol doteraz, nemá žiadnu perspektívu do budúcnosti. Preto chcem s ním úplne skončiť a začať odznova.

Taktiež chcem poukázať na moju rodinu, ktorá ma veľmi potrebuje. V júni minulého roku sa nám s manželkou narodila prvorozená dcérka, ktorá si momentálne vyžaduje takmer všetok čas starostlivosťou o ňu zo strany oboch rodičov. Manželka je na ňu sama a jej finančné prostriedky sú veľmi obmedzené, ani tento dôvod nie je v dnešnej dobe zanedbateľný. Preto prosím Krajský súd v Žiline o zhovievavosť a následné zrušenie rozsudku Okresného súdu v Ružomberku.

S prihliadnutím na hore uvedené skutočnosti a s nádejou, že tento trestný čin bol mojím posledným prehreškom. Chcem sa zaradiť do spoločnosti, riadne sa zamestnať, nastúpiť na externé štúdium popri práci (na ktoré mám možnosť nastúpiť), pomáhať manželke pri výchove našej dcérky a tým dokázať každému, že rodina je pre mňa všetkým a človek sa môže zmeniť. Zároveň sľubujem viesť riadny i zodpovedný život a hlavne vychovať naše dieťa v prospech celej spoločnosti.“

Dňa 23.2.2012 Krajskému súdu v Žiline bolo doručené písomné podanie obžalovaného X. A., označené ako „Žiadosť, „dodatok“ k odvolaniu“, v ktorom doslova uvádza:

„Pretože som bližšie nezdôvodnil svoje opätovné odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 1T/12/2011, tak sa obraciam na krajský súd touto formou, aby celá „vec“ bola v súlade so zákonom resp. aby krajský súd v danej situácii opakovane vrátil rozsudok Okresnému súdu Ružomberok späť na nové prejednanie a rozhodnutie. Ako dôvod uvádzam, že okresný súd sa opakovane vôbec nezaoberal dôkaznou podstatou, ako už rozporné výpovede obž., svedkov, spisový materiál a pod. Napriek jasnému zdôvodneniu odvolacieho súdu (Krajský súd Žilina), aby okresný súd sa stotožnil, resp. prijal návrhy, právne názory, požiadavky, ako i samotné „nové“ hodnotenie dôkaznej situácie. Vzhľadom na skutočnosť, že okresný súd má určitú procesnú povinnosť, čo do skúmania, hodnotenia dôkazného materiálu, ďalej vyhodnotiť zákonne a správne svedecké výpovede, ako aj nové návrhy, skutočnosti a pod. Pretože Okresný súd Ružomberok po každej strane neunáša bremeno dôkaznej situácie, absentuje zákonné, ako aj riadne všeobecné vyhodnotenie už mnou, či samotným krajským súdom rozhodnutie, resp. mnou uvádzané návrhy, či absentácia rozhodnutia Krajského súdu Žilina, pretože odvolací súd konkretizoval, presne špecifikoval pochybenie okresného súdu, resp. nezákonný postup okresného súdu, ako súdu prvého stupňa, napriek tejto skutočnosti sa okresný súd neriadil „právnymi predpismi, okresný súd „len“ obligatórne, rutinne postupoval pri šetrení, hodnotení dôkaznej situácie, a opakovane pochybil, pretože celkom jednoznačne sa bližšie nezaoberal dôkaznou, resp. celkovou situáciou - nanovo prehodnotiť celú „vec“ pod č.k. 1T/12/2011, preto to chápem, ako absentáciu okresného súdu, a žiadam, aby odvolací súd vydal záväzný pokyn pre okresný súd, čiže žiadam opakovane vrátiť rozsudok späť so záväzným pokynom, aby okresný súd konal vo „veci“ v súlade so zákonom. A verím v nápravu celého prípadu pod č.k. 1T/12/2011.“

Príslušný prokurátor navrhol odvolania obžalovaných F. I. a X. A. ako nedôvodné zamietnuť.

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátor uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovaného X. A. zamietnuť ako nedôvodné. Pokiaľ ide o odvolanie obžalovaného F. I., ponecháva na úvahu odvolacieho súdu, do akej miery bude hodnotiť úprimnosť jeho prejavov v písomnej forme, vzhľadom na jeho predchádzajúcu kriminálnu minulosť, a tak ponecháva rozhodnutie o jeho odvolaní na úvahu odvolacieho súdu.

Obhajca obžalovaného X. A. uviedol, že obžalovaný v priebehu celého trestného konania popieral spáchanie žalovaného skutku, skutkový dej v jeho prípade nebol riadne preukázaný a ustálený, a preto

navrhol postupom podľa § 321 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný X. A. prehlásil, že nemá čo povedať.

Obžalovaný F. I. uviedol, že by chcel požiadať odvolací súd o zmiernenie trestu, prípadne uložiť finančný trest. Chce sa starať o rodinu, sľubuje, že sa napraví, nedopustí sa viac trestnej činnosti a chce viesť riadny život.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolania obžalovaných boli podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolania bolo podané oprávnenými osobami v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolaní spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania a nedošlo ani k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Odvolania obžalovaných X. A. a F. I. proti výroku súdu prvého stupňa o uložených trestoch nie sú dôvodné. Odvolací súd preskúmal výroky o treste a vzhľadom na vyššie vyslovený záver o právnej kvalifikácii súdených skutkov stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, pokiaľ ide o druhy a výmery uložených trestov obžalovaným. Tresty tak, ako boli obžalovaným uložené súdom prvého stupňa, sú v súlade so zákonom a uložené tresty považuje odvolací súd za primerané. K odôvodneniu výroku o treste urobenému okresným súdom krajský súd nemá čo dodať, nakoľko okresný súd uloženie trestov obžalovaným odôvodnil vyčerpávajúcim a dostatočným spôsobom, a preto v podrobnostiach odvolací súd na tieto dôvody napadnutého rozsudku poukazuje s tým, že si ich v plnom rozsahu osvojuje.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste. Podľa názoru odvolacieho súdu uložené tresty budú v dostatočnej miere plniť svoj účel stanovený § 34 ods. 1 Tr. zák. Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov. Obžalovaný X. A. síce podľa zápisnice o hlavnom pojednávaní z 19.12.2011 podal odvolanie proti výroku o treste rozsudku súdu prvého stupňa, ale až do rozhodnutia odvolacieho súdu dôvody odvolania proti výroku o treste v písomnej forme alebo ústne na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom neuviedol. Obžalovaný X. A. tvrdí v odvolaní, ktoré bolo doručené odvolaciemu súdu 23.2.2012 a podľa ktorého súd prvého stupňa pochybil, pretože nepostupoval podľa uznesenia Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/76/2011 zo 16.8.2011, ktorým bol zrušený prvý odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Ružomberok. Tieto odvolacie námietky obžalovaného X. A. v žiadnom prípade neobstoja, pretože práve naopak, súd prvého stupňa pred vyhlásením rozsudku dňa 19.12.2011 postupoval presne podľa

označeného rozhodnutia odvolacieho súdu a neporušil základný princíp viazanosti prvostupňového súdu právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným v otázkach hmotného a procesného práva.

Oproti prehláseniu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 19.12.2011 obžalovaný X. A. v písomnom podaní, ako i prostredníctvom svojho obhajcu na verejnom zasadnutí v konečnom návrhu tvrdí, že skutkový dej v jeho prípade nebol riadne preukázaný a ustálený, s poukazom na to, že v priebehu celého trestného konania popieral spáchanie žalovaného skutku.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu v prípade obžalovaného X. A. (prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák. spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci. Skutkové zistenia prvostupňového súdu, tak ako sú vyjadrené v napadnutom rozsudku, sú správne a úplné, lebo zodpovedajú výsledkom dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na to odvolací súd v otázke skutkových zistení odkazuje na veľmi podrobne rozvedené dôvody rozsudku súdu prvého stupňa, s ktorými sa v plnom rozsahu aj stotožnil. Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie a vyvodil z neho správne skutkové zistenia.

Obžalovaný X. A. svoje odvolanie založil na opakovaných dôvodoch svojej obhajoby použitej v konaní pred súdom prvého stupňa. S jeho námietkami, skutkovými a právnymi, sa ale súd prvého stupňa v rozhodnutí riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na odvolacom súde. Vina obžalovaného musí byť dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Podľa názoru odvolacieho súdu prvostupňový súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam.

Skutočnosť, že odvolateľ (obžalovaný X. A.) sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama o sebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakovane vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., t.j. že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (R 53/1992). V prejednávanej veci odvolací súd ani sám na základe svojho presvedčenia nehodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom, ako tieto dôkazy hodnotil súd prvého stupňa. K obsahu samotného odvolania odvolací súd poznamenáva, že obžalovaný nešpecifikuje zákonné ustanovenie, podľa ktorého by mal odvolací súd zrušiť napadnutý rozsudok. To v podstate znamená, že obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania nevytýka súdu prvého stupňa žiadnu vadu predpokladanú v ustanovení § 321 Tr. por., ale len vo všeobecnosti hodnotí iným spôsobom dôkazy, ako ich vyhodnotil súd prvého stupňa. Odvolateľ X. A. primárne namieta v odvolaní hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa a predkladá odvolaciemu súdu vlastné hodnotenie dôkazov a vlastné predstavy záverov, ktoré mali vyplynúť z dokazovania vykonávaného na hlavnom pojednávaní. Hodnotenie dôkazov súdom prvého stupňa si ale odvolací súd v plnom rozsahu osvojil a v podrobnostiach naň poukazuje.

Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo

na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

K odvolacím námietkam obžalovaného F. I. je potrebné primárne uviesť, že významnú úlohu pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu zohrala jeho kriminálna minulosť. Napriek pomerne nízkemu veku (obžalovaný F. I. je narodený v roku XXXX) z odpisu registra trestov a z pripojených trestných spisov vyplýva, že od roku 2006 do roku 2011 bol celkom 6-krát súdom potrestaný, pričom vo všetkých prípadoch išlo o odsúdenia za majetkovú trestnú činnosť, teda obžalovaný F. I. môže byť dôvodne označený za špeciálneho recidivistu. Tvrdenie obžalovaného F. I., že v jeho prípade mal byť počet poľahčujúcich okolností - dve, a to podľa ustanovenia § 36 písm. l) a písm. n) Tr. zák. a žiadna z priťažujúcich okolností v zmysle § 37 Tr. zák., nemá oporu v skutkových okolnostiach. Rovnako nesprávny je aj jeho výklad ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák. Súd prvého stupňa správne vyložil ustanovenie § 38 ods. 1 Tr. zák. a správne zistil v prípade obžalovaného F. I. jednu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., pretože je nesporné, že sa obžalovaný priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, správne zistil aj jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., pretože obžalovaný F. I. bol preukázateľne už za trestný čin odsúdený. V súvislosti s touto priťažujúcou okolnosťou ani odvolací súd nezistil, že by predchádzajúce odsúdenia boli takej povahy, aby na túto okolnosť súdy nemuseli prihliadať. Ani odvolací súd zo spisu nezistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., ktorej priznania sa obžalovaný F. I. domáhal, pretože zo spisu nevyplyva žiadna aktívna účasť obžalovaného, ktorá by mohla byť charakterizovaná ako jeho pomoc pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Výklad ustanovenia § 38 ods. 1 Tr. zák. tak, ako ho odvolaciemu súdu predkladá obžalovaná F. I., by prichádzal do úvahy v prípade, ak by nebol odsúdený pred odsúdením rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 2T/6/2008 zo dňa 22.9.2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť 22.10.2008, pretože skutočne toto rozhodnutie je kvalifikačným znakom základnej skutkovej podstaty trestného činu, pre ktorý bol odsúdený obžalovaný F. I. v prejednávanej veci. Je síce pravdou, že pri predchádzajúcich odsúdeniach vo veciach vedených na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 1T/158/2005, 8T/74/2007 a 1T/93/2008 platí fikcia, že sa na obžalovaného F. I. hľadí, akoby nebol odsúdený, ale toto neplatí v súvislosti s odsúdením Okresným súdom Ružomberok vo veci vedenej pod sp.zn. 1T/93/2008, v ktorej mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne na 7 mesiacov v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest aj obžalovaný F. I. dňa 27.9.2008 vykonal.

Neobstojí ani tvrdenie obžalovaného F. I., podľa ktorého súd prvého stupňa nesprávne ustálil právnu kvalifikáciu jeho konania aj ako prečin podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák., pretože podľa tvrdenia obžalovaného posledného trestného činu sa dopustil presne pred dvadsiatimi štyrmi mesiacmi. Aj v tomto prípade je výklad ustanovenia § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. obžalovaným F. I. podľa názoru odvolacieho súdu nesprávny. Pojomom „bol za taký čin odsúdený“ sa rozumie špeciálna recidíva páchatel'a. Odsúdením za taký čin sa rozumie odsúdenie za trestný čin krádeže podľa § 212 Tr. zák. alebo za obdobný čin, pokiaľ rozsudok nadobudol právoplatnosť. Nemusí dôjsť k výkonu trestu, a to ani sčasti. Pri takomto odsúdení nesmie platiť fikcia neodsúdenia. Podmienkou však je, že k právoplatnému odsúdeniu došlo v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch pred spáchaním trestného činu.

Z dôkazov vyplýva, že obžalovaný F. I. sa súdeného skutku dopustil 18.9.2010. Predchádzajúce odsúdenie, ktoré je dôvodom pre právnu kvalifikáciu jeho konania aj podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák., a to rozhodnutím Okresného súdu Ružomberok vo veci vedenej pod sp.zn. 2T/6/2008, nadobudlo právoplatnosť dňa 22.10.2008. Lehota dvadsaťštyri mesiacov od posledného odsúdenia za taký čin by teda uplynula márne 22.10.2010 a keďže sa žalovaného skutku dopustil obžalovaný F. I. 18.9.2010, právna kvalifikácia jeho konania aj podľa § 212 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zodpovedá stavu veci a zákonu.

Krajský súd konštatuje, že zaradenie obžalovaných X. A. a F. I. na výkon trestu odňatia slobody je v súlade so zákonnými ustanoveniami.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku rozsudku obžalovanými, a nezistil žiadne pochybenie. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 Tr. por.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolania obžalovaných X. A. a F. I. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.